

Поширення Реформації та Контрреформації в Європі

Боротьба між прихильниками та противниками ідей М. Лютера в Німеччині тривала ще 30 років після закінчення Селянської війни. Прихильники лютеранства в Північній Німеччині реформували католицьку церкву. Головою церкви в кожному князівстві став князь, скасовувалися дорогі обряди, шанування ікон, богослужіння велося рідною мовою. Усі церковні володіння конфісковувалися.

У 1529 р. на засіданні рейхстагу (рада) в місті Шпассер католицька більшість прийняла рішення, за яким католицькі церковні служби мали стати обов'язковими на території князівств і в містах, прихильних лютеранству. У відповідь представники п'яти князівств і 14 міст склали протест, у якому заявили, що в питаннях віри неможливо підкорятися рішенням більшості. Відтоді прихильників лютеранства почали називати протестантами, а лютеранську церкву — **протестантською**.

Протистояння між католиками й протестантами в Німеччині не припинилося та переросло в релігійні війни.

Лютеранство — напрям протестантизму, що виник під час Реформації в Німеччині в XVI ст. У його основу було покладено вчення М. Лютера.

Протестантизм — один із трьох основних (поряд із католицизмом і православ'ям) напрямів у християнстві, що виник під час Реформації в XVI ст. Протестантизм це об'єднання численних самостійних церков.

Контрреформація — релігійно-церковний рух у Європі другої половини XVI — середини XVII ст. за оновлення та реформування католицької церкви, що виник як реакція на протестантську Реформацію та поширення протестантизму.

Завдання: Прочитайте тему. Перепишіть у зошит назву теми і визначення: лютеранство, протестантизм і контрреформація.